

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Václav VLČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 152/2024

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti společnosti **J. M.**, nar. XY, bytem XY, t. č. Věznice Mírov, Mírov 27, 789 53 Mírov (dále jen „žadatel“), ze dne 18. 9. 2023, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 a § 11b informačního zákona se projednávaná žádost **odmítá** v části požadující poskytnutí „statistiky úspěšnosti“ za roky 2021 až 2023.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění (přepis písemné žádosti, důraz doplněn povinným subjektem u odmítané části projednávané žádosti):

„Vážený soude, jako povinný subjekt dle informačního zákona Vás zdvořile prosím o přímé poskytnutí informací, a to o:

- *poskytnutí anonymizovaných rozhodnutí zdejšího soudu vedené pod č. j. stanovisko pod sp. zn. Cpjn 201/2011 ze dne 09.11.2011 rozhodnutí pod sp. zn. 33 Cdo 2743/2013 ze dne 26.03.2014*
- *a poskytnutí statistiky podaných dovolání v trestních a civilních věcech, včetně stížnosti pro porušení zákona, **včetně úspěšnosti**, a to za rok 2021, 2022 a 2023“*

K výroku rozhodnutí:

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení čl. 17 odst. 5 Listiny stanovuje informační zákon.

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.*

Podle § 11b informačního zákona „*Povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má “.*

Povinný subjekt vysvětluje, že aby bylo možné projednávané žádosti v odmítané části vyhovět, musel by Nejvyšší soud danou statistiku podle žadatelem zadaných kritérií speciálně evidovat (tedy ji mít již vytvořenou a k dispozici), případně by ji musel být schopen „snadno“ vygenerovat ze své databáze řízení za použití automatických nástrojů (na základě evidovaných podkladových informací). Povinný subjekt však nedisponuje ani jedním, tj. ani předmětnou statistikou, ani možností ji „snadno“ vygenerovat na základě již evidovaných informací.

Zákonodárce stanovil možnost odmítnutí žádosti o informace podle § 11b informačního zákona, pokud jí povinný subjekt nedisponuje a ani nemá povinnost jí disponovat (nejedná se tak o opomenutí povinného subjektu např. danou informaci vytvořit). Druhou podmínkou je skutečnost, že požadovaná informace nemůže být „snadno“ vytvořena.

K první podmínce povinný subjekt dodává, že žádnou „ucelenou informaci“ (v podobě požadované statistiky), kterou by mohl k projednávané žádosti bez dalšího poskytnout, nedisponuje. Povinný subjekt soudní řízení podle daných kritérií statisticky nijak blíže nesleduje, neanalyzuje, a vzhledem k povaze činnosti a charakteru dané statistiky ani nemá důvod sledovat a analyzovat, jelikož to není nutné pro řádný výkon zákonem svěřených pravomocí, ani by dané informace nebyly pro Nejvyšší soud dále jakkoli využitelné.

K druhé podmínce ustanovení § 11b informačního zákona, tedy k posouzení, zda povinný subjekt „*může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má*“, povinný subjekt uvádí, že nikoliv.

Povinný subjekt nedisponuje žádným nástrojem, za jehož pomoci by bylo možné dané informace komplexně a „snadno“ vygenerovat z Informačního systému Nejvyššího soudu (dále jen „ISNS“). Nejvyšší soud sice ze širšího pohledu má k dispozici svá vydaná rozhodnutí, nicméně k případnému vytvoření nové informace – statistiky „úspěšnosti“ – by bylo nutné vyvinout odbornou analytickou činnost, pověřit takovým úkolem specializované zaměstnance s právním vzděláním a individuálně hodnotit jednotlivá vydaná rozhodnutí, a to při odhlédnutí od skutečnosti, jaký obsah a význam se skrývá pod označením „úspěšnost“ dovolání.

Ačkoli je v ISNS zaznamenaný výsledek, tak systém umožňuje zapsání toliko jednoho záznamu (jednoho výsledku řízení), pokud tak v daném řízení vystupuje více osob, nelze automaticky zjistit, zda se zapsaný výsledek vztahuje na všechny osoby vystupující v daném řízení, případně které výroky napadených rozhodnutí jsou např. kasačním rozhodnutím Nejvyššího soudu zasaženy. Povinný subjekt dodává, že zpravidla se zaznamenává „nejvýznamnější“ způsob vyřízení (tj. „zrušeno“). V případě zrušení jen jednoho z více výroků napadeného rozhodnutí bude v ISNS zaznamenaný výsledek „zrušeno“ (případně v určité modifikaci), i pokud bylo dovolání v podstatném rozsahu odmítnuto, či se „nejsilnější“ výsledek týká pouze jedné osoby z více účastníků či stran řízení.

Pro potřeby Nejvyššího soudu ani není potřeba danou statistiku vést, jelikož by pro vlastní výkon soudní činnosti neměla žádný význam. Pro rozhodování soudu je důležitý právní a skutkový stav věci (u dovolání jako mimořádného právního prostředku půjde zpravidla o řešení právních otázek, k tomu viz příslušná ustanovení procesních předpisů), ukazatel „úspěšnosti“ je z pohledu soudu zcela irrelevantní. Ad absurdum lze dodat, že pokud by byly podávány 100% důvodné (ob)žaloby, pak by jejich „úspěšnost“ byla 100 %, a vice versa.

Absurdnost požadavku vést „statistiku úspěšnosti“ vyplývá i při uvědomění si situací, kdy na jedné straně může vystupovat více stran či účastníků řízení, přičemž každý může být rozdílně „úspěšný“, ale i v případě jen dvou účastníků mohou být oba „úspěšní“ částečně, respektive i oba účastníci soudního řízení mohou být „neúspěšní“. Kategorii „úspěšnosti“ tak z praktických důvodů nelze vytvořit, a i pokud by byla rámcově vytvořena na základě značného zjednodušení, její vypovídací hodnota by byla prakticky nulová. Závěrem lze dodat, že pokud někdo podá nedůvodnou žalobu, pak je zcela irelevantní, že např. 80 % jiných žalobců (nutno dodat, že v jiných věcech, s jiným předmětem řízení i účastníky atd.) bylo „úspěšných“.

Povinný subjekt ještě jednou rekapituluje, že ISNS sleduje a přesně vyhodnocuje jen konkrétně zadané statistické údaje podle parametrů, které jsou do něj předem naprogramovány. Jde především o údaje, jejichž sledování vyžaduje běžná denní činnost soudu (z povahy věci tak ISNS nemusí automaticky vyhovovat požadavkům externích žadatelů). Naprogramovat další funkcionality ISNS by rovněž představovalo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž, neboť by musel oslovit s touto zakázkou externího správce počítačové databáze, specializovanou počítačovou firmu. Povinný subjekt dodává, že i takto vytvořená „nová funkcionality ISNS“ by pro potřeby vyhledávání mohla sloužit patrně až do budoucna, až bude využívána k vyznačení dané hodnoty u konkrétních soudních řízení.

Statistické sledování hodnoty „úspěšnosti“ by nicméně bylo vzhledem k výše popsanému značně problematické, pokud by vůbec bylo proveditelné.

Pro úplnost povinný subjekt dodává, že se v případě odmítnuté části žádosti o informace nejedná o případ tzv. mimořádně rozsáhlého vyhledávání, kdy povinný subjekt toliko konkrétnímu žadateli vyčíslí úhradu za časovou náročnost zpracování podkladů či přípravy odpovědi, nýbrž o případ, kdy povinný subjekt danou informaci nemá, mít nemusí, přičemž ji ani není možné vytvořit. V daném případě tak nehraje roli otázka časové náročnosti, jelikož tak je v konečném důsledku nedůležitá. Ze samotné skutečnosti, že předcházející rozhodnutí bylo zrušeno, nelze vyvozovat závěr o úspěšnosti, jelikož v následném řízení může soud nižšího stupně dospět ke stejnému závěru (pokud např. bylo jeho předchozí rozhodnutí zrušeno např. z procesních důvodů atd.). Hodnocení „úspěšnosti“ je tak značně subjektivního charakteru, které podle názoru povinného subjektu prakticky není možné „promítnout“ do statistiky, ani pokud by byly vydaná rozhodnutí individuálně vyhodnocována.

Jelikož z žádného právního předpisu nevyplývá pro povinný subjekt povinnost vést informace v podobě vymezené projednávanou žádostí a rovněž v návaznosti na argumentaci uvedenou výše, postupoval povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 11b informačního zákona a informační žádost odmítl.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává Nejvyššímu soudu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Lhůta pro podání odvolání začíná běžet následující den po doručení. O odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt poskytuje zbývající požadované informace formou následujícího sdělení a příloh:

K prvnímu bodu projednávané žádosti povinný subjekt poskytuje požadovaná rozhodnutí v pseudonymizované podobě.

K druhému bodu projednávané žádosti povinný subjekt poskytuje statistiky rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu za roky 2021 až 2023.

Na úplný závěr považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, toliko „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Lhůta pro podání stížnosti začíná běžet den po dni doručení. Stížnost se podává Nejvyššímu soudu, který ji k rozhodnutí předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud stížnosti sám nevyhoví.

V Brně dne 1. 10. 2024

L. S.

Mgr. Václav Vlček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Přílohy: Cpjn 201_2011; 33 Cdo 2743_2013.pdf; Statistika za rok 2021.pdf; Statistika za rok 2022.pdf; Statistika za rok 2023.pdf